

بررسی رابطه کارکرد اجرایی با انگیزش و رغبت های شغلی دانش آموزان مقطع متوسطه شهر تهران

سعید حیدریان^۱، علی اکبر ارجمند نیا^۲، غلامعلی لواسانی^۳

^۱ کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی

^۲ عضو هیئت علمی دانشگاه تهران

^۳ عضو هیئت علمی دانشگاه تهران

چکیده

پرورش دانش آموزان انگیزمند و جهت مند و دارای رغبت شغلی مشخص و تثبیت شده از اهداف نظام آموزشی هر جامعه ای است. بر این اساس پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین کارکرد اجرایی خودتنظیمی و انگیزش با رغبت شغلی در بین دانش آموزان مقطع متوسطه شهر تهران انجام گردید. پژوهش حاضر بر روی ۴۰۰ نفر از دانش آموزان دختر و پسر مقطع متوسطه صورت گرفت. جهت بررسی رابطه بین خودتنظیمی و انگیزش با رغبت شغلی از پرسشنامه خودتنظیمی زیمرمن و پونز (۱۹۸۶)، پرسشنامه انگیزش هرمنس (۱۹۷۰) و پرسشنامه رغبت سنج تحصیلی و شغلی هالند (۱۹۵۸) استفاده گردید. تجزیه و تحلیل داده های پژوهش از طریق روش های آماری همبستگی پیرسون و رگرسیون خطی استفاده گردید. نتیجه ی حاصل شده حاکی از رابطه ی معنی داری بین خودتنظیمی و انگیزش با رغبت شغلی می باشد. به این معنا که خودتنظیمی و انگیزش توانایی پیش بینی رغبت شغلی را در دانش آموزان دارند. به عبارت دیگر برای دست یابی به رغبت شغلی مشخص و روشن، دست یابی به خودتنظیمی و خودانگیختگی امری ضروری است.

واژه های کلیدی: کارکرد اجرایی، رغبت شغلی، انگیزش، خودتنظیمی